

Pablopavo i Ludziki, Bulaj

Patrzę przez bulaj choć idziemy na dno
Oddechów pula prędko maleje
toczy się kula i to toczy się gładko
w środku na razie każdy się śmieje.
Patrzę przez bulaj choć idziemy na dno
Oddechów pula prędko maleje
toczy się kula i to toczy się gładko
każdy z nas sobą żywi nadzieję.

Krypa jak krypa choć się chwieje jak ponton
z wodą już w płucach durnie śpiewają szanty
pół ślepa syrena zerka przez szklane oko
nieco sprytniejsi gramolą się na wampy
spoko kapitan dalej pali fajkę
choć niepiśmienny na czapce złoty ma otok
oto celebrytki oparte na burty
na swe cudności nakładają photoshop.
Czy z lewej burty pływają na tych z prawej
a tamci z prawej nie zostają dłużni
nagrzana matka chrzestna wali butlami o kadłub
leje i podają majtkowi usłudni
skryba okrętowy podatki nakłada
po to tylko pielą, a w papierach manko
kapelan łaskawie patrzy jak idzie zabawa
Bosman zamawia ostatnie Modżajto

24 kamery to filmują to od środka
relacjonuje redaktor gorący jak kuźnia
zgadnijcie mili państwo kogo na statku można spotkać
naprawdę jest wspaniale miłego tego popołudnia
a pani Hanka do końca tańczy walca
z ful portfelowym miłych armatorem (z naprawdę bardzo miłym)
on jej obieca, że odbuduje okręt,
ona mu sprzeda dwa szkunery zabytkowe